

گلابو (ناول)

(مینه کي د پای ټکی نشته، صرف کامې دي، کامې!)

Ketabton.com

ليکوال: نعمت الله رحيمي

بسم الله الرحمن الرحيم

.....کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم: گلابو (ناول)

ليکوال: نعمت الله رحيمي

اړيکه: Niamatullahr3@gmail.com

کمپوز: خپله ليکوال

د خپریدو کال: 2021 زېږديز - ۱۳۹۹ لمریز کال

ددې کتاب چاپ، پر وېب پاڼو او ټولنيزو رسنيو د خپرولو حقوق له ليکوال سره خوندي دي!

ڊال۽:

زما د هرې برپا لامل قدرمن ورور رفيع الله رحيمي ته!

۲۰۱۹ میلادي کال - کابل

د پسرلني سمسټر د پيل لومړۍ ورځ ده، غالب د ښوونځي څخه د فراغت څلور کاله وروسته پوهنتون پيل کړی له لمانځه وروسته يې د ځان تيارولو باندې پيل وکړ. ۶:۳۰ کيدونکې وې غالب يې د مور خونې ته ورغی وې وويل:

- ادې! زه ځم

غالب منډه کړه مور يې ورپسې ورغله غږ يې کړ:

- زويه! يو څه خو وخوره کنه بيا ولاړ شه

غالب غږ کړ:

- نه مورې! لاره اوږده ده وروسته خو بيا مو ترهم نه پيدا کيږي هله به يو څه وخورم

- ښه زويه! ځانته پام کوه

غالب ولاړ د کلي کوڅه کې خپل ملگري وليد ملگري يې وويل:

- واه واه! زموږ د سيمې روښانه خراغ آخر هم بل شو

غالب ودرید وې وويل:

- مطلب ؟

- خو وروسته له څلور کالو پوهنتون پیلوې که ډېر نه وي نیمه
ورځ خو به زموږ غوږونه آرامه وي

غالب مُسک شو ويې ويل:

- څه بې غمه شه! نیمه ورځ نه پوره ورځ نه راځم

غالب ولاړ د سپرک په سر دریدلی و شیبه وروسته یو موټر راغی
پکې کښیناست او ولاړ...

د کابل پوهنتون ته ورسید پوهنتون ته دننه شو شا وخوا یې وکتل
ويې ويل:

- سم لوی ځای دی

د اقتصاد پوهنځي تعمیر ته دننه شو خپل ټولگي ته دننه ولاړ یو
هلک موبایل لاس کې نیولی و د ډزو غږونه راتلل نور څوک نه
ښکاریدل غالب وويل:

- دا هم پیجی کوي!

مخکې ولاړ په دريم قطار کې کښېناست خو شيبې وروسته خو
انجونې راغلې لومړۍ ورځ وه ځکه ټولگي بې رنگه ښکاريډو
گرې وروسته محصلين زيات شول کم کم صنف ډک شو غالب له
ځينو هلکانو سره معرفي شو د پوهنتون لومړۍ ورځ همداسې تيره
شوه...

د مازديگر وخت کيدونکي و، غالب کورته را ورسيد
خونې ته دننه شو، مور او ورور يې ناست غالب کښېناست ورور
يې وويل:

- هن! راغلې څنگه وه لومړۍ ورځ؟
- څنگه به وه؟ تاسو زه خپل زړه ته چيرته پريښودم زما د رياضي
جمع او منفي لاندې زده اقتصاد به څه زده کړم

ورور يې غلې شو شيبه وروسته يې وويل:
- غالبه! هرڅه به دې زده شي خو زه د ځان لپاره نه وایم ستا په گټه
وايم، دا انځورگري چې ته يې کوي دا د وخت تيرولو ته ښه ده خو
راتلونکي کې بيا په درد نه خوري
- مننه مننه! چې زما په فکر کې يې خو وبه گورو چې اقتصاد له ما
څه جوړوي داسې نه چې نه ددې دين پاتې شم نه د سادين

غالب له خونې ووت، خپلې خونې ته ولاړ، د سبا ورځې انديښنې يې کولې چې گواکي سبا به درسونه پيل وي خو وخت يې انديښنو ته پام نه کولو همداسې په تيريدو و، شيبه وروسته يې مور ور غبر کړ:

- غالبه! زويه راځه ډوډۍ تياره ده

غالب ولاړ...

ډوډۍ يې وخوړله، بيرته خپلې خونې ته ولاړ لمونځ يې وکړ او ویده شو...

شپه سبا شوه، د چرگانو بانگونه تر غوږ کيدل غالب پاڅيدو اودس او لمونځ يې وکړ، له لمانځه وروسته يې ځان تيار کړ او د کور څخه وتلو پر وخت يې ورور وليد ويې ويل:

- ته خو سخت ليواله يې او بيا وايې اقتصاد مې نه خوښيږي خو دومره وختي روان يې

- ياره! په يو کې مې نه پرېږدې

غالب همداسې روان شو، پوهنتون ته ورسيد ټولگي ته دننه شو، ټولگي تش و څوک نشته وو، له څوکۍ يې خاورې په کتابچه ټک وهلې او کښيناست له جيب يې موبايل را وويست فېسبوک يې خلاص کړ، همداسې موبايل کې بوخت و چې د ټولگي دروازه

خلاصه شوه غالب شاته ور وکتل، یوه انجلی ولاړه وه، له خیرې
ډېره معصومه او په رنگ بنکلی وه انجلی وویل:
- وېسې د اقتصاد لومړي سمستر ټولګی همدا دی

غالب د انجلی بڼایسته ته په کتو کې غرق و، انجلی بیا وویل:
- اوووی! اورې

غالب وویل:
- هو هو همدا دی

انجلی ټولګی ته دننه شوه، غالب همدا سې ناست ؤ او په فیسبوک
کې بوخت و، په غلطۍ کې ترې یوه ویډیو پلې شوه یو آواز شو:
- په شنو پټو کې ناست یمه نو خو نو

ویډیو یې ژر بنده کړه انجلی خټ ته را وکتل او یو دم په خدا شوه
غالب وویل:
- وېسېه! غلطۍ کې پلې شوه

انجلی په خدا وویل:
- دا هغه کسکر دی ههههه
- ته یې څه پیژني؟
- ماته مې خور په واټسپ کې لیرلې وه ویډیو...

غالب له ځانه سره وويل:

- نه نه خبرې به نه زياتوم گني بيا به فکر وکړي چې له چانس گټه
اخلم

ويي ويل:

- بڼه بڼه

انجلی غلې شوه، غالب هغسې فیسبوک کې بوخت و چې انجلی بيا
وويل:

- وښه

- امم مهرباني څه د ويل؟

- ما ويل چې تقسيم اوقات درسره نشته

- نه تراوسه خويي ندي راکړي

څو شيبې وروسته، نور محصلين هم راغلل ټولگي ډک شو د غالب
څنگ ته يو ځوان کښيناست غالب وويل:

- ستا نوم څه دی، دلته خو ټول لکه مړي غوندي ناست دي څوک

له چاسره خبرې نه کوي

هلک مُسک شو ويې ويل:

- زما نوم شوکت دی، او ما هم زړه نشو کولای چې تاسره خبرې
وکړم
- نه خو بڼه وو چې ما خبرې وکړې گني د پوهنتون دوره بې له
ملگرو سخته وي

غالب او شوکت تر ډیره په کيسو بوخت و، په څو ساعتونو کې
داسې ملگري شول لکه له کلونو چې يو بل پيژني...

د لومړي ساعت د کوچني اقتصاد ليکچر ختم شو تفريح شوه ډېر
محصلين د باندې ووتل خو غالب او شوکت لا پر خپل ځای ناست
وو غالب وويل:

- شوکته! يو څه ووايم خاندې نه؟

- نه ته خو ووايه

- هغه انجلی باندې مې زړه بايللی

شوکت په خدا وويل:

- هههه! څنگه دومره زر لايې پيژنې هم نه

- وبه يې پيژنم خو بس اوس زړه سره څه کولای شو...

شوکت یوه شیبه غلی شو، ویې ویل:

- هسې هغه خو دومره بنکلې هم نده، دغه شاته یې چې ناسته ده دا انجلۍ ډېره بنکلې ده
- هههه! نه نوزه سبق ته راغلی یم، داسې هم نه چې هرچا باندي مئین شم
- امم! زړه دې خو گمان مې نشي چې هغه به خوشي تاته وگوري هم

غالب مُسک شو ویې ویل:

- ته صبر وکړه زما یو هنر شته چې ټول به بیا راته وگوري...

دویمه ورځ هم تیره شوه غالب کور ته راغی بیک یې خت ته اچولی و نور هرڅه یې ورسره بیرته کورته یوړل خو زړه یې پاتې و ځکه خو غالب بې تابه بنکاریدو...

کور ته دننه شو خپل بیک یې کینبود او بیرته د باندي ووت د کور مخې ته ناست و چې ملگری یې را بنکاره شو ویې ویل:
- غالبه!

غالب سر ور پورته کړ ویې ویل:

- څه دي؟

- رايه كنه گيم ته زه اوس آنلاين كيږم يو ټي ډي اېم به وكړو

غالب غلي و ملگري يې بيا غږ كړ:

- سمه ده كنه؟

غالب ورو وويل:

- زه نور پاڅي پرېږدم د فرمان كسگر شعرونه گورم

ملگري يې په خندا شو ويې ويل:

- ته خو ادبيات نه وايې چې شعرونه گوري

ملگري يې ولاړ، ماښام كيدونكي و د شپې ډوډۍ يې وخوړله او

خپلې خونې ته ولاړ...

تياړه د سبا په سوچونو رڼا شوه، لمر بيا پر ځمكه خور و غالب د

پوهنتون په لور روان شو...

د گڼه گونې له عمله لږ ناوخته ورسيد ټولگي ته دننه شو خو لا

استاد نه و راغلي خو انجونې ناستې وې له يوبل سره يې خبرې كولې

يوې انجلۍ وويل:

- دا نو څه رقم شو! واي فاي شته پاسورډ يې نشته

غالب له ځانه سره وويل:

- زويه! همدا يې وخت دی يو کار وکړه

خپل بيگ يې کينبود، لنډه شيبه وروسته د تختې سر ميز باندې لپ
ټاپ ته نږدې ورغی لگيا و پکې چې شيبه وروسته يې لپ ټاپ لوی
سکرين ته وصل کړ و يې ويل:
- دا د وای فاي پاسورډ دی که د چا پکار وي...

بیرته خپل ځای ته راغی شوکت د واره وويل:

- دا د څنگه پيدا کړ؟

- ههه! ته نشي پوهيدلی بس پرېبرده يې

شوکت ټينگار وکړ و يې ويل:

- خو بيا هم دا خو هرڅوک نشي کولای

غالب له شيبې چوپتيا وروسته وويل:

- هسې دا اقتصاد زه په خپل زړه نه وایم زما مينه له انځورگرۍ او
کمپيوټر ساينس سره ده او دا شيان مې پخوا زده کړي وو ما ايتيکل
حیکينگ ويلي ده

استاد ټولگي ته دننه شو، ډيرو انجونو شاته د غالب خواته ورکتنل
خو هغې هيڅ له کتابچې سر نه پورته کولو...

لومړۍ ساعت خلاص شو، شوکت وويل:
- ياره! دا احصائيه خو بيخي سخته بنکاري زه هم يو څه وخورم
وري شوم بيخي

شوکت ولاړ غالب ټولگي کې ناست و او په قلم يې لوبې کولې،
چې شيبه وروسته شوکت په خدا راغي غالب وويل:
- څه شوي؟؟ چې خوشحاله يې

شوکت مُسک شو ويې ويل:
- د انجلۍ نوم مې درته پيدا کړی
- رينيتيا!
- هو خو دا انجونې ډيرې تيزې دي دومره کم وخت کې يې بيا يې
د واټسپ گروپ جوړ کړی ده
- به خو تا يې نوم څه وليدلو؟
- ياره خو هلته ناسته وه موبایل ته مې ور وکتل بل چا ميسج کړی
و ليکلي وو “څنگه يې گلابو”

غالب پء غوصه وويل:

- نه نو دا نوم خو د هغې له خيرې سره هيڅ نه جوړيږي

غالب غلى شو، له ځان سره يې ويل:

- گلابو! اممم، يانې گل بو، نه نه! يو وار حاضري جوړه شي خپله به مالوم شي

غالب خو شيبې غلى ؤ، بيا يې له ځانه سره وويل:

- كه نوم يې گل بو وي، دا خو زما د نيكونو د وخت نوم دى

له همدې سره استاد ټولگي ته دننه شو، شور ماشور ختم شو ټولگي كې چوپتيا خوره شوه چې دروازه ټك ټك شوه يو ځوان ؤ غږ يې كړ:

- يو كس دې په يوه پاڼه كې د ټولو نومونه وليكي بيا يې د پوهنځي دفتر ته راوړئ چې حاضري مو چاپ شي

غالب لاس پورته كړ ويې ويل:

- زه به يې وليكم بيا يې دروړم

كس بيرته ولاړ غالب شوكت ته وويل:

- ته يوه تشه پاڼه راكړه

شوکت پانه ورکړه ويې ويل:

- ياره! د يو نوم لپاره دومره زحمت وباسې

- ته غلى شه! زه پوهيږم چې څه وکړم

غالب ولاړ د څو کسانو نومونه يې وليکل چې د هغې نوبت را

ورسيد ورغى، ويې ويل:

- وښه نوم او د پلار نوم؟

انجلى سترگې را پورته کړې غالب ته يې وکتل او په مُسکي لهجه

يې وويل:

- گلابو... نه وښه، هوسى. د پلار نوم عبدالغفور

غالب په لړزيدلو لاسونو نوم وليکلو هوسى وويل:

- يخه تبه لرې لکه چې گرونا يې

غالب ورو وويل:

- د مينې تبه ده اغلې گلابو

هوسى په غوصه وويل:

- په دغه نوم يوازې زما نږدې ملگري ماته غږ کوي، په خپل حد

کې اوسه

غالب غلی روان شو...

رخصتي شوه خو غالب خپه بنکاریدو شوکت وویل:
- یاره نو ته زړه مه خوره ټولې انجونې دغسې کوي لومړيو کې
وروسته به هرڅه سم شي
- پریږده یاره! ژوند کې مې مینې ته وخت نه ورکولو چې مټین
شوم اوس مینه ماته وخت نه راکوي

شوکت د غالب په اوږه لاس کیښود وپي ویل:
- غم مکوه زه درسره مرسته کوم ما داسې ډیرې ستونزې حل کړې
دي

غالب څه ونه ویل، لنډه شیبه وروسته شوکت بیا وویل:
- هسې یاره تاته یې څه وویل چې داسې خپه شوې

غالب سوړ اسویلی وویست وپي ویل:
- یاره زه یې تر تاثیر لاندې راغلم لاسونه مې ریریدل ویل یې تبه
لرې ما وویل د مینې تبه لرم اغلې گلابو نور غوصه شوه

شوکت یو دم په خندا شو وپي ویل:

- هههه! خومره ساده يې نو دومره ژر خود مينې په اړه هيڅ مه
وايه لومړی يې له ملگرتيا پيل کړه
- نه نه! زمانه ملگرتيا نه کيږي انجونو سره مې ملگرتيا کله هم نده
کړې

د غالب او شوکت لاره جدا شوه غالب د خپل کور په لور روان شو
او شوکت د خپل منزل...

- يوه ورځ وروسته

غالب په ټولگي کې ناست ؤ، شوکت راغی کښيناست غالب غلی ؤ
شوکت وويل:

- څه شوي زړگيه؟ ولې د شعر بند دی؟

غالب په غوصه وويل:

- پرېرډه ياره اعصاب مې خراب دي

- هسې ستا لپاره مې ټوله شپه سوچونه وکړل يوه لاره مې پيدا کړه

غالب شوکت ته ږږ وکتل ويې ويل:

- تير يم تري، ماما مي رينبتيا وايي چې انجونو او بس پسې به
منڍې نه وهي، ما يوه غلطي وکړه

شوکت مُسک شو ويې ويل:

- ته مئين نه يې دروغ وايي، په مينه کې د پای ټکی نه وي صرف
کامې وي کامې...

- ښه سيي ده زه مئين نه يم خو ته خپله خبره وکړه څه سوچ د
کړی؟

- نه اوس يې نه وایم تا اول نازونه وکړل

- اووف! ووايه نو

- ښه گوره د رخصتۍ وخت کې به ورشې او کتابچه به تري

وغواړې ووايه چې ما نوټ ونه لیکلو همغه پروني تبه بهانه کړه

- ښه نو په کتابچه څه وکړم؟

- کتابچه به ځان سره کور ته يوسي خپله شميره به پکې وليکې سبا

به يې ورکړې

غالب په غوصه وويل:

- پرېرډه ياره زه شميره چاته نه ورکوم خو کتابچه اخلم تري که

خپله يې شميره ليکلې وه ښه گني هيڅ

درخصتی وخت کیدونکی و غالب په انجلی غږ وکړي:
- هوسی!

انجلی شاته را وکتل وپې ویل:

- څه دي؟

- امم ما نوټ ندی لیکلی ناروغ یم که کتابچه د راکړې...

- گوره زما خط خراب دی پرې پوی به نشې

- پوهیږم پرې ته یې راکړه سبا یې حتماً درته بیرته راوړم

هوسی کتابچه ورکړه رد رد یې ور وکتل وپې ویل:

- گوره که گرونا وې نو له ما لرې اوسه او بل اوس خو به کتابچه

درکړم خو صنف کې نور هم شته بل ځل یې له بل چا واخله

غالب کتابچه ترې واخیسته خپل پر ځای کښیناست او شوکت یې

په خټ ووهلو وپې ویل:

- ستا د لاسه یې دومره لیکچر راکړ

پوهنتون رخصت شو غالب کورته راغی...

- کورته ورسید بې سلامه دننه شو مور یې وویل:
- عجیبه وخت شو، خلک سبق وایي عقل یې ډېر شي ستا خو ورځ په ورځ کمیږي
  - ولې څه مې کړي؟
  - دې بوډۍ مور ته یو سلام نه اچوي
  - ښه سلام! بس سېي شو؟

په غوصه خپلې خونې ته دننه شو، خو شیبې همداسې ناست و، کتابچه یې را واخیسته او له غوصې یې کتابچه خیرې کړله او په همدې غوصه کې خوب غلبه پرې وکړه ویده شو...

- گړۍ وروسته یې سترگې پرانیستې خو شیبې غلی ناست و، یو دم یې له ځانه سره وویل:
- آه دا ما څه وکړل د بیچاره انجلۍ ټول نوټونه مې ورته برباد کړل

په همدې افسوس کې شپه سبا شوه، پوهنتون ته روان شو وختي ورسیدو د پوهنتون په بڼ کې تر یوې ونې لاندې ناست و شیبه وروسته هوسۍ راغله د پوهنځي تعمیر ته دننه کیده چې غالب ور غږ کړ:

- وښه! خو شیبې وخت را کولای شي
- څه! څه شوي؟

- يو وار راشه دلته كينه

هوسۍ ور روانه شوه، همداسې ولاړه وه غالب وويل:

- كينه

- نه كښيناستو ته وخت نه لرم ژر ووايه هرڅه چې وايي

غالب پورته ور وكتل، هوسۍ باڼه له يو بل سره ور وستل غالب

وويل:

- ستا د نوټونو كتابچه رانه ورکه شوې

هوسۍ څه ونه ويل او همداسې روانه شوه، شيبه وروسته غالب هم

ټولگي ته ورغی، ټولگي ته دننه شو...

پر خپل ځای ناست و لا ټولگي تش و ځينې محصلين نه وو راغلي

يوه انجلۍ دننه شوه او د غالب څنگ ته پر څوکی کښيناسته وپي

ويل:

- زما نوم وړانگه دی، هغه اول قطار کې کينم

- ښه

- امم! ما ويل چې ته خو په دې شيانو پوهيږي زما موبایل کې يوه

ستونزه ده راته جوړ به يې نه کړي

غالب د هوسۍ خواته ور وكتل وپي ويل:

- نه زه نه پرې پوهيږم

ورانگه لاناسته وه چې شوکت راغی غالب وړانگې ته وويل:
- که زحمت نه کيږي پر خپل ځای کينه دا زما د ملگري ځای دی

ورانگه خپل ځای ته ولاړه، شوکت کښیناست وپې ويل:

- اوه! ياره ستا مینوال خو ډېر زیات شوي

- غلی شه ياره

- ښه خو څه يې ويل؟

- خودا موبایل کې يې څه ستونزه وه

- ښه خو څنگه شوه د کتابچې مشوره څه گټه يې وکړه

غالب په شوکت وړ پورته شو وپې ويل:

- خاورې مشوره! زه به له تاسره گورم

شوکت منډې کړل او غالب ورپسې و، د پوهنتون بن کې دواړه

ودریدل ستړي شول شوکت وويل:

- خیر خو گوره يوه بله مشوره درکوم

- نه يې غواړم ستا دا بیکاره مشورې

- ته خو غور شه باور وکړه دا به گټه وکړي

غالب او شوکت دواړه کښیناستل شوکت وويل:

- داسې به وکړې چې هغې انجلۍ سره به اړیکې وساتې ارواه پوهنه وايي چې کومه انجلۍ درسره مينه لري او له بلې انجلۍ سره د وگوري نو اور پرې بليزې کيدای شي داسې څه نا څه خو وشي، نور د خپل زړه...

لنډه شيبه وروسته غالب وويل:

- يعنې اوس ورشم موبايل يې جوړ کړم ورته او د ځان په خاطر د هغې زړه هم مات کړم؟
- نه زه خو نه وایم چې ياري ورسره وکړه، ملگرتيا ملگرتيا...

غالب په سوچ کې ډوب شو شيبه وروسته يې وويل:

- ريښتيا! فلمونو کې مې هم همداسې ليدلي
- نوزه خو تاته خوشي مشوره نه درکوم

غالب او شوکت د ټولگي په لور روان شول، غالب يې پر ځای

کښيناست شوکت راغی وپي ويل:

- پاخيږه! دلته څه کوې؟

- څه به کوم؟ ولې

- تراوسه مې څه ويل درته ورشه ثواب وگټه

- ثواب؟

- هو! د انجلۍ موبايل ورته جوړ کړه

شوکت تينگار وکړ غالب يې په زوره له خپل ځای پاڅولو د انجلۍ
خواته ور روان شو ويې ويل:
- وېښه اغلې!

انجلۍ مخ ور واړو ويې ويل:
- مهرباني وکړه؟
- مخکې د ويل چې موبایل کې د څه ستونزه ده مرسته وکړم؟

انجلۍ په غوصه وويل:
- د موبایل ستونزه به حل شي خو ستانه، غرور دې کم کړه زما
موبایل به جوړ شي

غالب ناهیلی بیرته خپل ځای ته راستون شو، شوکت وويل:
- خير زړه مه خوره له فطرته بدبخت يې

خو شيبې دواړه چپ وو، شوکت په خندا شو ويې ويل:
- هههه! هغه شعر ريښتيا ؤ چې ديوالونه چې کاره شي چپه کيږي
تا ولې مخکې نازونه کول انجونې که ناز وکړي خير خو هلک ولې
ناز وکړي؟

غالب په غوصه وويل:

- خوشي چتي مشورې راکوې يوه هم گټه نه کوي

شوکت تک سور واوبنت، شيبه وروسته غالب وويل:

- وبنه! ياره غوصه وم

شوکت خه ونه ويل، غالب بيا وويل:

- خير ده نو ته هم اوس داسې مکوه

شوکت مُسک شو ويې ويل:

- هههه! وگوره ماته دې يو دوه زارې وکړې درسره پخلا شوم،

همداسې د انجونو سره هم اوسه، يو لوی عالم وايي:

- انجونې د ناز توتې دي، او د نړۍ تر ټولو پياوړی کس هم د بنځې

مُسکا ته اړتيا لري

غالب رد رد ور وکتل ويې ويل:

- بنه ده، خو! دا لوی عالم څوک ؤ؟

شوکت په خدا وويل:

- ههه! نور څوک ستا د ماشومتوب ملگری شوکت خان

- ههه بنه خود ماشومتوب ملگری؟

- هو ما د ماشومتوب ملگری نه درلود هغه هم ته یې اوس وروسته
به هم اوسې

استاد ټولگي ته راغی، د احصائیې ساعت و استاد هوسی ته گوته
کړه هوسی وویل:

- ما بنايې؟

- هو تاته وایم، تیر درس ووايه

هوسی شاته وکتل غالب ته یې په غوصه کتل غالب نظر ترې غلا
کړ ځان یې له شوکت سره بوخت کړ، استاد بیا غبر کړ:
- ولې غلې یې؟

هوسی هیڅ ونه ویل همداسې غلې وه استاد وویل:

- کینه! ټول داسې خدای وهلي یاست له لومړیو ورځو درس نه
وايئ

غالب شوکت ته وویل:

- وگوره د همغه لوی عالم مشورې د لاسه خوارکې د ټولو منځ کې
وشرمیده

شوکت څه ونه ویل، شیبه وروسته استاد وویل:

- دا لپ ټاپ ولې سکرین سره نه وصلیږي څه به ډیلسپلینه ټولگی
مو دی

استاد یوه شیبه غلی شو بیا یې وویل:
- نماینده مو څوک دی؟

یوه انجلی پاڅېده وپې ویل:
- نماینده خو مو لاندی ټاکلی خو ټول غواړي غالب نماینده شي

استاد ټولگی ته یو نظر وکړ وپې ویل:
- غالب څوک دی؟

غالب څه عکس العمل ونه ښود شوکت غږ کړ:
- دا دی غالب

استاد وویل:
- غالبه! نور ته نماینده یې ورشه د پوهنتون د آی ټي له ټیم یو کس
راوله چې دا سکرین وصل کړي ستونزه یې لویه ښکاري

غالب له شیبې چوپټیا وروسته وویل:
- استاده! په دیوال باندې یوه پاڼه ده د آی ټي برخې شمیرې لیکلې
زنگ ورته ووهه او زه نماینده گي نشم کولای

- ښه خو نماينده گي ولې نه کوي؟
- زه دا د مزدورۍ کار نشم کولای

ټولگي کې ټول په خندا شول، استاد موبایل له جیب را وباسلو ويې
ويل:

- ښه غلي شئ درسي وخت ضايع کيږي زه زنگ ووهم چې يو کس
راشي دا بلا وهلی جوړ کړي

خو شيبې وروسته يو کس راغی، لپ ټاپ کې لگيا شو شوکت غالب
ته وويل:

- وگوره! دا کس انجونو ته ځان ښايې چې گواکي زه خو هم يوه
پرزه يم

غالب غلی و، هيڅ يې ونه ويل پنځه دقيقې ووتلې کس له لپ ټاپ
سر را پورته کړ استاد ته يې وويل:
- نن گذاره وکړئ، ستونزه يې لويه ښکاري

ددې خبرې سره غالب د واره له خپل ځای پاڅيد د تختې مخې ته
ورغی، ايچ ډي اېم آی کيبل يې له لوی سکرين وويست بيرته يې ور

واچولو د لپ تاپ سکرین پر لوی تلویزیون خرگند شو غالب په غوصه وویل:

- چا گمارلی یې؟ داسې ستونزې د سافتویر نه، د هارډویر وي په خای ددې چې انجونو ته وگورې یو ځل به دې کیبل کتلی و

کس غلی و، څه یې ونه ویل او همداسې ولاړ...

لومړی ساعت خلاص شو ټول له ټولگي ووتل وړانگه، شوکت او غالب په ټولگي کې ناست وو شوکت وویل:

- زه یو وار دبانډې ځم زړه مې تنگ شو

شوکت ولاړ غالب ناست و، شیبه وروسته وړانگه راغله وپې ویل:

- وبنسه یو ځل خپل موبایل راکړه

- ولې؟

- یو زنگ وهم زما د موبایل چارج ختم دی

غالب موبایل ورکړ شیبه وروسته د وړانگې له لاسي کڅوړې د زنگ شرنګهار وڅوت غالب وویل:

- دا څه دي؟ چارج نشته

ورانگه مُسکي شوه ويې ويل:

- نورې خبرې به بيا واټسپ کې کوو

ولاره بېرته پر خپل ځای کښيناسته همدې وخت کې هوسې ټولگي

ته راغله، شيبه وروسته يې شوکت هم راغی د وخت په تيريدو

ټولگي ډک شو غالب وويل:

- گوره شوکته ددې انجلې نيت راته ښه نه ښکاري

- کومه انجلې؟

- همدا وړانگه، اوس يې په چل زما شميره واخيسته هسې نه ماته

بې ځايه هيلې پيدا کړي زه ږوند يم زه بې له خپلې گلابو بل څوک

نه وينم

- نه ياره ته يې مه پرېرده چې هيلې وزېږوي مانا دا چې که يې

پيغام وليږو له اوله يې سر ور خلاص کړه

- گورو به چې څه نيت لري

د دوهم ساعت استاد راغی غالب لاس پورته کړ له استاد يې د باندي

تللو اجازه واخيسته کتابتون ته ولاړ څو شيبې غلی ناست و، شيبه

وروسته يې له جيب موبایل را وباسلو د واټسپ د ميسج شپږنگ شو

خلاص يې کړ ليکلي وو:

- چيرته ولاړې؟

ژر يې شميره وکتله خو کومه شميره چې وړانگې ډايل کړې وه هغه شميره نه وه بيرته يې واټسپ خلاص کړ پر پيغام پاڼه يې وليکل:

- څوک يې؟

لنډه شيبه وروسته پيغام وکتل شو خو څه ځواب يې ورنکړو بيا يې پيغام وليکلو:

- څوک يې ووايه گني بلاک کوم دي؟

دا ځل آفلاين شو، غالب موبايل کيښود، لنډه شيبه وروسته يې بيرته راواخيست پروفایل يې خلاص کړ له شميرې د لاندې ليکلي وو:

- ~ گلابو ~

د لنډې شيبې لپاره غالب په هوا گرځيدو له ځانه سره يې وويل:

- آه! زما پام نه و، يو وار دا شوکت نه وي؟

ژر يې واټسپ خلاص کړ پيغام يې وليکو:

- گوره شوکته! داسې ټوکې مې نه خوښيږي

له همدې پيغام سره واټسپ آفلاين شو لنډه شيبه وروسته د پيغام ځواب راغی:

- گلابو.. وښه هوسۍ د پلار نوم عبدالغفور

غالب حک حيران و، همدې وخت کې شوکت هم کتابتون ته راغی
د غالب خنگ ته پر شوکی کښیناست غالب موبایل په لاس کې
نیولی و او همداسې یې د واتسپ پیغام پانې ته کتل شوکت وویل:
- د چا په یاد کې ډوب یې؟

غالب شوکت ته موبایل ور وښود ویې ویل:
- وگوره

شوکت ټول پیغامونه وکتل ویې ویل:
- واه ته خو ډېر تکړه یې وخته دې شمیره ترې واخیسته
- آه! یاره ما نه شمیره ترې اخیستې نه مې ورکړې جالبه خو همدا ده
چې زما شمیره یې له کومه کړې؟؟
- ته لږ سوچ وکړه حتماً تا ورکړې څه پیریان خو نلري
- نه خو بس مخکې هغه وړانگې شمیره واخیسته بس
- ښه ته ترې وپوښته چې شمیره یې له کومه کړې

غالب پیغام ولیکو:

- هرڅوک چې یې خو زما شمیره تا له کومه کړه

شبه وروسته د پیغام ځواب راغی:

- نه پوهیږې چې ټولگي کې یم اوس پوښتنې مکوه

غالب موبایل بند کړ بیرته ټولگي ته ولاړ او خپل کتابونه یې را
واخیستل کورته ولاړ...

گری وروسته کور ته را ورسید دروازه یې ټک ټک کړه خو شیبې
دروازه خلاصه نه شوه موبایل یې له جیب را وویست کوچني ورور
ته یې زنگ ووهلو شیبه وروسته د کور دروازه خلاصه شوه غالب
په غوصه وویل:

- چیرته مړه یاست یو ساعت کې دروازه نه خلاصوئ

کوچني ورور یې سر بنکته اچولی ؤ ویې ویل:
- کور کې څوک نشته ما پېجي لوبه کوله ایرپاډز مې غوږونو کې
و ځکه مې ټک ټک وانه وریدلو
- یو خو دې خدای ددې پېجي بیخ وباسي لمونځ او اودس مو هیر
کړی شپه او ورځ پېجي پېجي...

غالب یې خپلې خونې ته روان شو ورور یې له ځانه سره وویل:
- ستا د لاسه هم ډراپ رانه پاتې شو هم یې مړ کړم

غالب شاته ورو وکتل ویې ویل:

- غبر دې اورم، که داسې د جنگ شوق لرې سرحد ته ولاړ شه چې
در مالوم شي

غالب يې خونې ته دننه شو کښیناست له ځانه سره يې وويل:
- دا څه لوبه روانه ده آخر؟

د پيغام شپږنگ شو، واټسپ يې خلاص کړ ليکلي وو:
- وړانگه زما د ښوونځي ټولگيواله ده ما ورته وويل چې ستا نمبر
واخلي ځکه ما نشو کولای، ته په ما مټين شوی يې دا خبرې ټول
ټولگيوال کوي او ټولگي کې زمور يو گاونډی دی د واره يې زما
ورونو ته خبر ورکړی و، زه دلته د مينې او مټينتوب لپاره نه راځم
که نه غواړې څه در وشي نو له ما لرې اوسه دا د دواړو په گټه ده

غالب د پيغام له لوستلو وروسته د گلابو نمبر بلاک کړ او شوکت ته
يې زنگ ووهلو ټولې خبرې يې ورته وکړې شوکت وويل:
- ياره ته څومره ډارن يې مينه به داسې وي
- خبره د ويريدو نده زه خو هلک يم خو هسې نه زما د مينې په
خاطر هغه انجلی پوهنتون کې بدننامه شي
- ته هم ښه وايي خو خیر سبا به خبرې کوو

موبايل يې بند کړ، غالب پريوت خوب غلبه پرې وکړه ويده شو...

را وينښ شو، خونه کې تياره خوره وه موبايل ته يې لاس کړ سکرين بل شو ويې ويل:

- آآآ! ۱:۲۴ دا څه ډول ويده شوی يم اوس به دا پاتې شپه څنگه تيروم

د موبايل ډېټا يې روښانه کړه، لنډه شيبه وروسته يې ډېټا بيرته بنده کړه د موبايل فلش يې روښانه کړ خپل بيک يې را واخيست د خوب گولۍ يې را واخيستې ويې خورلې بيرته پريوت او ويده شو...

شپه د گوليو په زور تيره شوه، تورې ورپځې تر سترگو کيدې خو شيبې وروسته تيز باران پيل شو غالب د باران شرنگهار اړ کړ سترگې خلاصې کړي را وينښ شو ژر يې د موبايل ساعت ته وکتل په منډه يې ځان تيار کړ له خونې يې د باندې ووت کوچنی ورور يې په پيجي بوخت ؤ، غالب وويل:

- غټ سرپه! کور کې څوک نشته ۹:۳۰ بجې شوې دي کفر کیدو
که د راوینس کړی وای

ورور یې غږ وانه وریدلو غالب د باندې ووتلو د کور انگرې کې
موټر ولاړ ؤ بیرته دننه شو په لور آواز یې وویل:
- د لالا موټر ولې په کور کې دی؟
- پرون یې کوم ملگري سره ؤ سهار یې کور ته راوست او چغې مه
وهه کونې نه یم

غالب له ځانه سره وویل:

- ناوخته هم ده لالا خو هسې نشته موټر به بوخم

د موټر کلۍ یې را واخیسته ورور یې په پېجې بوخت ؤ او غالب
موټر وباسلو د پوهنتون په لور روان شو...

پوهنتون ته ورسیدلو موټر یې پارکینګ کې ودرولو د پوهنځي
خواته روان ؤ، درې ځوانان یې مخې ته راغلل وپې ویل:
- وېښه! یو ځل راشه لږ کار درسره لرو

غالب بې له څه ویلو ورغی وپې ویل:

- څه خبره ده؟

يو ځوان وويل:

- د کومې انجلی خوبونه چې وینې او ځوروي يې زموږ د تره لور ده، که بل ځل مو ورسره وليدې بيا له ځانه گيله وکړه

غالب وويل:

- هههه! گواښ دی؟
- هرڅه چې فکر کوي همغه
- ځی ځی! که مې مينه کړې نو د چا له پلار هم نه ډارېرم

يو بل ځوان وويل:

- ته پوهېږې زما پلار څوک دی؟ لږ سوچ کوه بيا خبرې کوه

غالب روان شو ويي ويل:

- تاسو مالداره خلک خپل پلرونه نه پيژنئ تل همدا وايئ “پوهېږې پلار مې څوک دی، پوهېږې پلار مې څوک دی”

همداسې روان شو، شيبه وروسته د پوهنځي تعمير ته دننه شو د ټولگي دروازه يې خلاصه کړه د آخر قطار پر يوه څوکۍ کښيناست ناوخته رسيدلی ؤ لومړۍ ساعت خلاص شو تفريح شوه شوکت يې څنگ ته راغی ويي ويل:

- رايه کنه خپل ځای باندې کينه

- نه نه نور په هغه سپيره ځای نه کينم

- خو ولې؟

- بس خوند يې رانکړ ما له هغې سره د واده کولو نيت لرلو خو

هغه راپسې د کوڅې لنډغر راليږي

شوکت هيڅ ونه ويل ولاړ او خپل کتابونه يې را واخيستل د غالب

څنگ ته پر څوکۍ کښيناست غالب وويل:

- ته نو ولې راغلې

- ولې ملگرتيا ده نو مجبور يم

غالب وخنډل، تفريح خلاصه شوه د بازارموندنې استاده ټولگي ته

دنده شوه شوکت وويل:

- ډيرې خبرې ونکړې دا بنځه سړی ډېر بې عزته کوي گوره

- هههه! بس نور مې شرافت پرېښود خاندم خبرې کوم هسې نه

فکر وکړي چې زړه يې را مات کړ داسې به وکړم چې راپسې مړه

شي خو زه به يې څيرې ته هم ونه گورم

- نه ياره ستا مينه داسې وه؟

- آه مينه مې کړې وه ځکه خپه شوم پرون يې پيغام وليږلو ويې

ويل رانه لرې اوسه سمدلاسه مې بلاک کړه خو بيا دې کار ته څه

اړتيا وه؟؟ خو بس پرېږده يې ...

شپې ورځې او اونۍ تیرې شوې، غالب د ټولگيو الو د سترگو تور جوړ شو، د بازاريايي غوصه ناکې استادې هم له غالب سره ښه چلند کولو، د هغې يادونه يې شاته واچول او خپل درسونه يې ويل د ۲۰٪ او ۶۰٪ آزموينو تر ټولو لوړې نمرې د غالب وې خو گلابو ته يې په دې موده کې تش يو نظر هم ونکړ...

د فاينل آزموينو ورځې را روانې وې غالب په پوره توگه بدل شوی ؤ سر به يې تل کتاب ته ټيټ ؤ د سهار وخت ؤ تر ټولو مخکې راغلی ؤ نوټ يې ليکلو د ټولگي دروازه خلاصه شوه گلابو ټولگي ته دننه شوه او پر خپل ځای کښيناسته، غالب يې له کتابونو سر پورته نکړ، شيبه وروسته گلابو له خپل ځای را پورته شوه د غالب خواته را روانه شوه ويې ويل:

- که کيږي خپل د نوټونو کتابچه را کړه ستا نوټونه ډېر واضيحي دي

غالب هيڅ ونه ويل، نه يې ور وکتل گلابو بيا وويل:

- لکه چې پوی نه شوي؟ د نوټونو کتابچه...

غالب يې له ځای پورته شو او له ټولگي ووت د دهليز په کونج کې ودریدو او په سترگو يې بې اختياره اوښکې روانې وې چې شوکت غږ وکړ:

- څه کوي راځه ټولگي ته

غالب ورنه کتل وپې ويل:

- ته څه، زه درځم

غالب خپلې اوبښکې پاکې کړې او بېرته ټولگي ته ولاړ پر خپل ځای

کښیناست، شوکت وړ وکتل ورته ځیر شو وپې ويل:

- سترگې د سرې دي لکه چې شپه او ورځ درس وايې لږ خوب هم
کوه

غالب څه ونه ويل شوکت ورو وويل:

- اوس خو به هم ورسره مينه نه لري؟

غالب په خندا وويل:

- هههه! زه بيخي داسې څوک نه پيژنم چې ورسره مينه ولرم

شوکت څه ونه ويل غلی و...

ټولگي ډک شو ټول راغلي و شوکت تير درس لوستو وړانگې غږ

کړ:

- شوکتته! يو وار خو راشه

غالب شوکت ته ور وکتل، شوکت بیرتونه تاو کړل او ور روان شو...

خو دقیقې وروسته بیرته راغی غالب ته یې وویل:

- دلته شور ماشور دی راځه کتابتون ته

غالب ورسره ولاړ کتابتون ته دننه شول، کښیناستل شوکت وویل:

- یوه شیبه! درس مه وایه موضوع بل څه ده

- څه؟ څه شوي؟

- ته ولې داسې کوي؟

- څه مې کړي؟

- وړانگې ویل چې ټولو سره خاندې خبرې کوي خو هوسی ته تش

سلام هم نه ورکوي

غالب غلی و، لنډه شیبه وروسته یې وویل:

- نو زما څه کیږي؟ چې سلام ورکړم؟

- پرېږده یاره مخکې یې له تا نوټونه غوښتي وو او ته همداسې د

باندې وتلی وې، ریښتیا! ته ځکه د باندې کونج کې ولاړ وې

- بس پرېږده یې که د هغې په اړه نورې خبرې کوي خو هیڅ یې

مکوه

شوکت غلی شو...

غالب له کتابتون بیرته ټولگي ته ولاړ، مینه همغه مینه وه خو په ضد بدله شوې وه د مینې زور یې د درسونو په ویلو باسلو، همداسې وخت په تیریدو و لومړی سمستر خلاص شو غالب هغسې تر ټولو لوړې نمرې اخیستې وې، نوی سمستر پیل و ځکه په صنف کې شورماشور و خو غالب غلی و دا ورځ هم تیره شوه غالب کور راغی...

کورنۍ غړو سره یو ځای ناست و، ورور یې وویل:

- مننه

غالب پورته ور وکتل و یې ویل:

- مننه د څه لپاره؟

- ههه مننه چې زما خبره د ومنله

- کومه؟

- همدا چې درسونو کې کوبښن کوي خو یوه خبره کوم، درس

ووايه خو داسې مه اوسه ته چې چپ وې ټول کور داسې ښکاري

لکه هدیره

غالب سوږ اسويلى وويست ويې ويل:

- آه! لالا له تابه يې څه پته كړم خو زړه كې مې هغه زور نشته

ورور يې څه ونه ويل كوچني ورور يې د خونې له بل سر غږ كړ:

- د جانان ليونۍ مينې د زړه زور زما اوبه كړ

غالب په غوصه وويل:

- اې څه خر يې

چوپتيا خوره شوه، غالب يې موبايل له جيب را وباسلو د واړه د پيغام

شړنگ شو، شوكت و ليكلي يې و:

- خبر شوې؟

- په څه شي؟

- ټول پوهنتونونه د دوه اونيو لپاره رخصت شول

- ولې؟

- همدا د كرونا لپاره

غالب يې ورور ته وويل:

- لالا يو څه وغواړم؟

- ووايه څه غواړې؟

- که موټر... موټر راکړې پوهنتونونه رخصت شول زه یو خو
ورځې کلي ته ځم

- ههه نو ولې د ژبه بندیري موټر خو یوازې زما ندی، سمه ده

غالب له خونې ووتلو مور یې په انگرې کې جامې وینځلې ور غږ یې
کړ:

- ادې! زه کلي ته ځم

- قربان د شم زویه نو دا وخت؟

- هو ټول خلک ځي امن دی تر ماښام ۷ بجو به ورسیرم

مازديگر په خلاصېدو و چې غالب حرکت وکړ گړی وروسته د
پلچرخي له پل تیر شو د کابل - جلال آباد په لویه لاره روان و موټر
کې د شفيق مرید سندرې چالانه وه:

ددې سترگو په پردو کې د تصویر دی

که په ټولو آئینو کې د تصویر دی

موټر هغسې روان و د سندرې په دې بیت سره:

بنکاري ته هم زما قتل لوی اتل کړې

ددې بناړ پۀ منارو کې د تصویر دی

موټر ځای پۀ ځای ودریدو، غالب له ځانه سره وویل:
- اوووف! ژوند دې راته عذاب جوړ کړی، چیرته وتبتم ستا له
یادونو...

بیرته یې موټر روان کړ شیبه وروسته یې موټر بیرته وگرځولو بیرته
د کابل پۀ لوري روان شو...

شپه وه لارې خلاصې وې، گړۍ وروسته بیرته کورته را ورسید موټر
یې کور ته دننه کړ ورور یې وویل:
- ولې بیرته راغلې؟
- بس زړه مې ونه شو

غالب همداسې خپلې خونې ته ولاړ او ویده شو...

د غالب سترې شپه بیا سبا شوه او سترې ورځ یې پیل شوه، راوینښ
شو سترگې یې پرانیستې د خونې دروازه ټک ټک شوه مور یې غږ
کړ:

- زويه! وينن يې که نه؟ رايه چای تيار دی

خو شيبې وروسته ورغی دسترخوان يې خور کړ ټول ناست و، د
غالب د موبایل شرنګ شو شوکت پيغام ليرلی و:
- موبایل دې ولې بند و تيره شپه؟ خو ځلې مې زنگ ووهلو، خبره
داسې وه چې وړانګې نه پوهيرم زما شميره له کومه کړې خو په
واتسپ يې پيغام استولی و ويل يې چې د غالب شميره راکړه څنگه
وکړم؟

خو شيبې وروسته يې ځواب ورکړ:
- بلاک يې کړه، کيسه کې يې مه اوسه

غالب پوهيدو چې د صبر ميوه خوږه ده او صبر يې هره ورځ خپلې
پايلې بنودلې خو دننه ضد يې ړوند کړی و...

د قرنطيني رخصتو ورځې تيريدې وخت چيرې تم کيږي، په چا بنه
تيريري په چا بد او غالب د درسونو په لوستو تيري کړ، دوه اونۍ
تيري شوې پوهنتون پيل شوی و خو لومړۍ ورځ غالب ولاړ نه...

دوهمه ورځ وه غالب پوهنتون ته روان شو، ورسیدو د پوهنتون دروازې سره شوکت او څو نور ټولگیوال ولاړ وو غالب وویل:

- څه کوی؟ راځئ دننه

شوکت وویل:

- او هوو! تاته په تمه وو څو کیک او ځینی نور شیان راوړو

- کیک څه کوی؟ خیریت دی

- ولې تاته نده معلومه چې نن د معلم ورځ ده

- اوه! زما پام نه و

ټول روان شول...

گرې وروسته بیرته را ورسیدل شوکت وویل:

- د پوهنځي کتابتون کې یې لمانځو له رئیس مو اجازه اخیستې ده

کتابتون ته دننه شول ټول ټولگیوال راغلل د کتابتون ډیکوریشن په خلاصیدو و گلابو او نورې انجونې هم یو څنگ ته ناستې وې د غالب د موبایل شپږنگهار شو کتابتون کې شورماشور و دباندي ووتلو موبایل بند شو گلابو راغله غالب بیرته کتابتون ته دننه کیدو گلابو غبر کې:

- غالبه! څو شیبې خبرې وکړو؟

غالب نه څه وويل نه يې ور وکتل گلابو له لاس ونيولو او ټولگي ته
يې دننه کړ ټولگي تش ؤ يې په ژړغوني غږ يې وويل:
- ولې رانه تښتې؟ ولې! ما څه گناه کړې؟

غالب هيڅ نه ويل گلابو پر څوکۍ کښيناسته له سترگو يې اوبکې
روانې وې غالب وروسته له مياشتو ور وکتل گلابو وويل:
- راشه کينه

غالب هغسې ولاړ ؤ گلابو بيا وويل:
- وايم کينه!

غالب ورغی لري ترې کښيناست په غوصه وويل:
- وايم زما څنگ ته کينه نږدې

غالب نږدې ور کښيناست گلابو وويل:
- ماسره مينه لري؟

غالب گونگي ؤ هيڅ يې نه ويل گلابو په غوصه وويل:
- ووايه! نور وخت نه درکوم ډېره وځوريدم بس نه ده؟

غالب وويل:

- نه
- څه نه؟
- نه مانا نه مينه درسره نه لرم
- آه! ته د کومې خټې جوړ يې ټول وايي مينه راسره لرې او ته څه وايي؟

غالب غلي شو لنډه شيبه وروسته يې وويل:

- چاته چې خپل عزت گران وي تاسره به مينه ونکړي
- ولې په ما څه شوي؟
- هو لکه هيڅ چې نه پوهيږي زما د گواښلو لپاره خو خلک راليږي او خبره هم نه يې
- څه؟
- هو همغه کسان چې زه يې وگواښلم تانه وو راليږي؟

گلابو غلي شوه، شيبه وروسته غالب وويل:

- ريښتيا ترڅه وي ځکه اوس گونگي شوي

د گلابو په سترگو اوبښکې را روانې وې، شيبه وروسته يې په ژرغوني

غږ وويل:

- قسم کوم زه په هيڅ نه پوهيږم، خو دا همغه کسان دي

غالب د گلابو اوبنکې نشوای لیدلی، ور نږدې شو اوبنکې یې ورته پاکې کړې ویې ویل:

- ښه اوس غلې شه، او تا کوم کسان یادول؟

- نه پوهیږم لومړي سمستر کې هغه د عملي کار په یو فورم کې تولو خپلې شمیرې ولیکلې له هغه ورځې راهیسې چا راته زنگونه وهل ډېره یې وځورولې اړشوم سیم کارت مات کړم، هغه یو کس زنگ وهلو ستا په اړه یې راته وویل چې لري اوسه ترې

له همغې ورځې راهیسې تا خپل ځای بدل کړ تولو سره به دې خبرې کولې خو ماته د هن راکتل هم نه په همدې غم کې زما هیڅ دې خبرې ته پام نشو...

غالب وویل:

- آه! تا وویل او ما ومنله له هغې یوه ورځ مخکې تا واټسپ کې پیغام واستولو چې له ما لري اوسه هغه څه وو؟

گلابو یې له خپلې لاسي کڅورې موبایل راوباسلو د وړانګې سره د پیغامونو پاڼه یې خلاصه کړ ویې ویل:

- وگوره دا وړانګې راته وویل چې که مینه درسره لري نو ناشونې ده چې وډار شي ته داسې یو پیغام ورته وکړه چې څه کیږي، خو! تا بلاک کړم

غالب غلی شو، د گلابو پر مخ بیا اوبنکې را ماتې شوې غالب پورته شو د گلابو اوبنکې یې پاکې کړې له لاسونو یې ونيوله وېې ویل:

- راځه چې کیک به خلاص شي

گلابو یې لاس کلک نیولی ؤ وېې ویل:

- نو یو ځل خو ووايه

- څه ووايم؟

- مينه راسره نه لري؟

غالب له شیبې چوپتیا وروسته چغه کړه:

- مينه درسررره لرم، گلابو!

- زه هم درسره ډېره مينه لرم خو لږ پام کوه نه وينې پوهنتون کې

يو څوک به يې واوري

- نه نه زه اوس هيڅوک نه وينم، بغير له هغه راتلونکي ژوند چې

له تاسره به يې لرم

گلابو مُسکې شوه وېې ویل:

- ښه اول ته دباندې ووځه بیا زه درځم

غالب دباندې ولاړ، لنډه شيبه وروسته گلابو هم ولاړه، په کتابتون کې د لمانځلو مراسم پيل شوي وو شوکت غالب ته وويل:

- چيرته وي؟

غالب شوکت ته غبره ورکړه شوکت په حيرانتيا سره وويل:

- څه شوي خوشحاله بنکارې؟

- د معلم ورځ ده مبارکي مې درکړه

- خوماته ولې؟ زه معلم يم؟

- هو زما معلم خو ته يې

شوکت مُسک شو، څو شيبې وروسته استادان راغلل مراسم په خوشحالي او خدا سره تير شول د وخت په تيريدو ټول محصلين ولاړل گلابو او وړانگه هم له ټولگي ووتل غالب يې شاته پسې ورغی د پوهنځي دهليز کې نور څوک نه وو غږ يې کړ:

- گلابو!

گلابو شاته ور وکتل وړانگې ته يې وويل:

- ته دباندې په تمه شه زه درځم

د غالب په لور را روانه شوه ويې ويل:

- څه وايي؟

- خپله شميره نه راکوې تا ويل سيم کارت مې مات کړ نوې شميره؟

گلابو موبایل ترې واخیست خپله شمیره یې ولیکله غالب ته یې ورکړ غالب شمیرې ته ځیر شو ویې ویل:
- دا خو ۹ شمیرې دي، یوه شمیره کمه ده

گلابو ترې روانه شوه ویې ویل:
- یوه شمیره یې خپله پیدا کړه زه دې دومره وځورولم دا یې غچ دی...
دی...

گلابو ولاړه، څو شیبې وروسته غالب هم د کور په لور روان شو څیره یې له لرې د نوي غوړیدلي گل پشان تازه بنکاریده کور ته ورسید، د کور مخ کې یو نوی ماډل موټر ولاړ ؤ، څیر! کور ته دننه شو مور او مشر ورور یې انگرې کې ناست وو غالب وویل:
- لالا دباندي موټر چې ولاړ دی؟ د چا دی؟

ورور یې مُسک شو ویې ویل:
- زما موټر خو وینې انگرې کې ولاړ دی زما خوندي
- نه ما ویل د دروازې مخه یې بنده کړې

شبهه وروسته یې ورور له جیب کلی راوباسې غالب ته یې ورکړې ویې ویل:

- واخله کور ته يې دننه کړه، ستا لپاره مې اخیستی د کابل پوهنتون
مزل اوږد دی ځکه

غالب باندې په دې ورځ د خوښيو باران ؤ، له ورور يې مننه وکړه او
دباندي ووتلو چې موټر کور ته دننه کړي له هاخوا يې څو ملگري
را روان وو يوه چغه کړه:

- کوچني ورور دې وويل، مبارک د وي خو موږ ته چې چکر
رانکړې نه کيږي

غالب يې د ملگرو خبره پر ځمکه ونه غورځوله ټول موټر کې
کښيनाستل په چکر ولاړل ورځ په چکر تيره شوه، د ماښام پای ؤ
غالب بيرته کورته راستون شو، مور يې وويل:

- زويه! ډوډۍ تياره ده

- نه مورې زه موږ يم دباندي مې وخوړله

خپلې خونې ته روان شو د کور دهليز کې ټلویزيون روښانه ؤ
سندره غږیده:

- گلاب گلاب ځوانان رانه په سرو ...

غالب وارخطا شولۀ ځانه سره يې وويل:

- اوف! گلابو ته مې زنگ هم ونه وهلو

په منډه يې خپلې خونې ته دننه شو، موبایل يې را واخيست له ځانه سره يې وويل:

- اړيم له صفر تر لسو يوه يوه شميره وليکم ترڅو د گلابو شميره پيدا شي

له صفر يې پيل وکړ زنگ يې تير کړ ځواب يې ورکړ غالب وويل:
- هلو!

يو دروند غږ تر غوږ شو:
- هلو! اورم

د واره يې موبایل بند کړ څو شميرې يې ډايل کړې د شپږمې شميرې نوبت شو ډايل يې کړه شيبه وروسته يې ځواب ورکړ غالب وويل:
- هلو!

چا غږ ونکړ، لنډه شيبه وروسته غالب بيا وويل:
- غالب يم!

له لنډې شيبې وروسته يو خوږ غږ تر غوږ شو:
- زه هم د غالب گلابو يم

تيريري خو بس كله كله سخت شي
چې محبوب درسره وي كال هُم ساعت شي

د بيلتون كيسې د چا هُم خوبې نه دي
غوره هغه شي چې پاى يې مُحبت شي

د نړۍ تاج او تخت واړه له عاشق هېر
چې مصروف د معشوقې په سلطنت شي

رحيمي! به ستوري شماري نور به څه کا؟
چې يې يار د بې وفا په نوم نامزد شي

د ملا اذان وخت و، خو گلابو او غالب هغسې خبرې کولې شپې،
ورځې او مياشتې تيريدې داسې نه بنکاريدل چې بيا به ستونزې ددې
خوږې مينې په مخ کې خنډ جوړ کړي خو دا د انسانانو په لاس کې
ندي...

- ۲۰۲۰ ميلادي کال ، نومبر ۱ نېټه

غالب او گلابو د پوهنتون په بڼ کې د یوې ونې لاندې ناست وو،
گلابو وویل:

- زما کتابچه ټولگي کې پاتې شوې ته خپله کتابچه راوخله له بیک
دې...

- ولې کتابچه څه کوي؟ په شنو پټو کې ناست یمه نو خو نو

گلابو په خندا شوه وپې ویل:

- ته اوس له ځان کسکرمه جوړوه که کتابچه وي ټول به گمان
کوي چې درس وایو گني بل گمان به وکړي

غالب غلی شو بیک ته یې لاس کړ وپې ویل:

- یاره بس دی نور دا د قید ژوند راحه واده وکړو

گلابو څه ونه ویل غالب وویل:

- څنگه؟ اوس خو ډاډه یې چې زه به تل درسره مینه کوم

گلابو بانه له یو بل سره ور وستل څه یې ونه ویل، غالب بیا وویل:

- لکه چې زړه دې ندی؟

گلابو د واره وویل:

- ما نو کله ویلي چې زړه مې ندی، ته خو هم هیڅ په مینه او ناز نه پوهیږې مور دې راولیره زه چې هو ووايم زما پلار یې مني
- بڼه داسې ده، نو زه همدا اوس ځم چې تر ما بڼامه تمرین وکړم چې مور او ورور ته څنگه ووايم

غالب منډه کړه گلابو هم ټولگي ته ولاړه، غالب کور ته را ورسید موټر یې ودرولو خونې ته دننه شو د مور څنگ ته یې نږدې ور کښیناست ویې ویل:
- څنگه یې موري؟

مور یې ږږ وړ وکتل ویې ویل:
- بڼه خو یې؟ څنگه لا در یاد شوم!
- او هوو! مور مې یې بس هر کله رایا دیږې
- ههه! بڼه خبره څه ده؟

غالب وویل:
- مورې ته خو پوهیږې چې زه لوی شوی یم؟
- هههه! نه ماته همغه کوچنی غالب یې، کوچنی چې وې ډېر شوخ وې
- یاره مورې زه لوی شوی یم نور

کوچنی ورور یې پیجی کولو لوبه خلاصه شوه موبایل یې کینود
ویې ویل:

- وروره! خو سیده ووايه چې واده راته وکړئ

غالب پۀ غوصه وویل:

- گوره هلکه ته له خپل حد تیر شوې

مور یې وویل:

- ښه نو واده نه غواړې؟

- نه مورې

- نو څه خبره ده بله؟

غالب سور واوښت ویې ویل:

- ما ویل نه مورې غواړم یې!

مور یې مُسکې شوه ویې ویل:

- انجلی څوک ده؟

غالب یې مور ته ټوله کیسه وکړه مور یې وویل:

- څه ته آرام وکړه مازدیگر دې ورور ته وایم

غالب یې خپلې خونې ته ولاړ، سترې و ویده شو...

تر ډیره ویده و مانبنام کیدونکی و، سترگی یې پرانیستی تیاره وه
اودس یې وکړ شیبه وروسته اذان وشو لمونځ یې وکړ، دعا یې کوله د
خونې دروازه ټک ټک شوه ورغی، کوچنی ورور یې و ویې ویل:
- ادې ویل چې معشوقې ته دې خبر ورکړه سبا ورځو
- ښه خو ورینداره ورته وایه ته ډېر کم عقل شوی یې

ورور یې لاړ...

غالب موبایل را واخیست د گلابو شمیره یې ډایل کړه زنگ یې تیر
کړ لنډه شیبه وروسته یې ځواب ورکړ:
- سلامونه
- وعلیکم خبره واوړه، کریدیت مې په خلاصیدو دي سبا مې مور
دوی درځي
- رینبتیا!
- هو هو
- ښه نو غور شه بیا سبا زه پوهنتون ته نه درځم مور دوی دې راځي
نو چیرې کیږي خو ته ولاړ شه چې درسونه مهم دي
- ښه سمه ده

موبایل یې بند کړ...

- ۲۰۲۰ میلادي کال د نوومبر ۲ نېټه

د غالب تر ټولو اوږده شپه په سخته سبا شوه، لمر بیا پر ځمکه خور
و خو نن ورځ د لمر په وړانگو کې د زرگونو نور انسانانو ترڅنګ د
غالب او گلابو هیلې هم ځلیدلې، غالب پوهنتون ته ولاړ د دوهم
ساعت آخري شیبې وې غالب شوکت ته وویل:
- زه یو څو شیبې دباندي ځم نن مې زړه نارامه دی
- ښه ورځه ښه وې ته ولاړ شه چې ښه شې

غالب له ټولګي ووتلو د پوهنتون ښې کې پر یوه څوکۍ کښیناست
موبایل یې له جیب را وباسلو ډېټا یې روښانه کړه د واره د میسج
شرنګ شو، واټسپ یې خلاص کړ د گلابو پیغام راغلی و د افغاني
جامو شال یې په سر کړی و صرف سترګې یې ښکاریدې غالب زنگ
ووډلو، شیبه وروسته یې ځواب ورکړ و یې وویل:
- څنګه و، ځان مې ښکلی جوړ کړی
- امم! ښه څه وشول؟
- مور دوی دې راغلي، ورور او تره دې بله خونه کې پلار سره
ناست دي
- ښه موبایل کې چارج کم دی یو شعر ووايم؟

- ههه! هو خو کسکر واله نه

غالب وویل:

- چې په نوم دې تا شو بل ته نظر نه کا
گلابو په یو دیدن مې مئین زړه کا

ستا د یوې مُسکا لپاره سل نخرې کړم
ستا په یوه مُسکا مې سل وارې زړه ښه کا

چې ته نه وې درست جهان خالي خالي وي
گلابو غالب به ستا نه بغير څه کا؟

موبایل بند شو، غالب ناست و خو شیبې وروسته د ډزو او اوزونه تر
غور کیدل خو کسان نظامي جامې پر تن پوهنتون ته دننه شوي
وو...

گلابو خپله خونه کې ناسته وه، گړی وروسته یې ورینداره راغله
ویې ویل:

- مبارک د وي

گلابو مُسکي شوه له حياء يې څه ونه ويل د واتسپ د پيغام شپږنگ شو وړانگې پيغام ليکلي و:

- په کابل پوهنتون وسلوال برید شوی، مور رخصت شوي و خو غالب د باندې بن کې ناست و هلکانو ورته زنگونه وو هل موبایل يې هم بند دی، ترهگرو ډېر ځوانان ويشتي دي

د گلابو له لاس موبایل ولويدو او پر ځمکه را وغورځيده، په کور کې چغې شوې د غالب مور هم خبره شوه په چغو چغو يې ويل:
- آه زما بدبخته زويه دا څه وشول

د گلابو مور هم په ژړغوني غږ ويل:
- وای! لورې له واده مخکې کونډه شوې دا څه وشول؟؟

تر ناوخته مازديگر په پوهنتون کې جگړه روانه وه...

مانبام شو جگړه پای ته ورسيدله د غالب ورور او د گلابو پلار په روغتونونو گرځيدل ځکه دا نه وه مالومه چې غالب مړ دی که ژوندى، خو روغتونونه يې وکتل خو غالب پيدا نه شو شپه د غالب د

نه پيدا كيدو په غم سبا شوه د غالب ورور هم د گلابو دوى په كور كې ؤ، يوازې ايمرجنسي روغتون پاتې ؤ ور روان شول، گړى وروسته ور ورسيدل د روغتون په مخ كې د شهيدانو د نومونو ليست ؤ په ليست كې د غالب نوم نه ؤ خو دننه يې هم څوك نه پرېښودل له ډېر ټينگار او عذر وروسته يې ور پرېښودل ځاى ځاى بې صاحبه تابوتونه ايښي ؤ څو شهيدان يې وكتل غالب پيدا نه شو له يو سپين ږيري يې وپوښتل:

- دلته ټول څومره شهيدان راوړل شوي

- زه له پرون شپې راهيسې دلته يم، ۳۳ كسان شهيدان شوي وو د ډيرو خپلوان راغلل بس دا څلور شهيدان پاتې دي درى يې تاسو وكتل او هغه يو خو بيخي نه پيژندل كيږي

د غالب ورور خواشيني د همغه تابوت په لور ور روان شو د تابوت تر څنگ يو كس ولاړ ؤ د غالب د ورور زړه درزیدو ورنږدې شو چې د تابوت تر څنگ ولاړ ځوان مخ را واپوو د غالب ورور په لور آواز وويل:

- غالبه!

او بې هوشه شو، سپين ږيري غږ كړ:

- رينټيا! زما هير شو چې دا ځوان در وپيژنم دا غالب ځوان دى له پرون شپې راهيسې د شهيدانو سره دى خداى د خير ورکړي ډېره مرسته يې وکړه...

غالب ولاړ اوبه يې راوړې د ورور پر مخ يې وشيندلې ورور يې په
هوبن راغی د واره يې غالب په خپيره ووهلو ويې ويل:
- دومره بې مسوليتته يې هلته د مور څه حالت دی هوسۍ بې هوبنه
پرته ده يو زنگ د نشو وهلی

غالب سر بنکته واچولو ويې ويل:
- لالا! داسې حال شو چې زما ځان هير شو ته وگوره شاوخوا په
لسگونو ځوانان شهيدان شوي او زما موبایل کې چارج نشته

غالب يې له ورور سره روان شو غالب په موټر کې خپل موبایل
چارج ته ورکړ، څو شيبې وروسته يې موبایل روښانه کړ گلابو ته
يې پيغام واستولو ويې ليکل:
- ښه يې؟ په ما هيڅ ندي شوي رک روغ يم

څو شيبې وروسته د پيغام ځواب راغی ليکلي و:
- سلام زه د هوسۍ ورينداره يم موږ ته د هوسۍ پلار زنگ ووهلو
موږ خبر يو چې ښه يې او هوسۍ هم ښه ده

غالب د پیغام خواب ولیکلو:

- خو هوسی خپله چیرې؟

- هغه وایي چې یوه میاشت راسره خبرې ونکړې

غالب له خانه سره وخنډل ورور یې رډرډ ور وکتل وپې ویل:

- بې پروا!

دا وخت هم تېر شو گلابو ریښتیا هم پوره یوه میاشت د غالب شمیره بلاک کړې وه، خو د غالب زړه ډاډه و ځکه اوس گلابو د غالب په نوم وه ددې داستان د ستونزو لړۍ ختمه شوه که نه؟ لاندې مالومه ځکه ژوند کې که ستونزې نه وي ژوند ورته نشو ویلی...

۲۰۲۱ میلادي کال د اگست میاشت

نور نو ستونزې خلاصې شوې یوه اونۍ کیري د گلابو او غالب د واده نېټه ټاکل شوې...

۲۰۲۱ میلادي کال د اگست ۱۴مه نېټه

د ماښام وخت کیدونکی ؤ په کور کې د خوښۍ ماحول جوړ ؤ
شور ما شور ؤ، غالب خپله خونه کې ناست ؤ د گلابو پیغام راغی:
- سبا مو واده دی، او خبرونه خو وینې شیبه په شیبه یو یو ولایت
سقوط کيږي یو ځل زموږ واده پخیر تیر شي

غالب ځواب ورکړ:

- هیڅ خبره نشته، خبرونه ډیر مه گوره نن به زه هم وختي ویده شم
ته هم سبا مو اوږده او مهمه ورځ منځ کې ده...

خو شیبې وروسته غالب ویده شو، د گلابو او غالب د مقدر دا شپه
هم رڼا شوه د سهار لس بجې وې د گلابو زنگ راغی ځواب یې
ورکړ ویل یې:

- زه اوس ځم سینگارتون ته، نو که د پیغام ځواب مې درنکړ
انديښنه ونکړې زه خو ستا غونډې نه يم چې خبر درنکړم
- ښه خو واده خو شپې ته پیل کيږي دومره ژر به دې سینگار
خراب شي

- نه ایله تر ماښام خلاص شي

- ښه سمه ده

موبایل یې بند کړ، کوچنی ورور یې راغی ویې ویل:

- رايخه چې سينگار ته دې بوخم
- د خه شي سينگار زه خو ناوې نه يم
- ياره لږ خو دا بريه او وينستان اصلاح كړه

غالب يې له كوچني ورور سره سقاوي ته روان شو، بيروبار و تر ناوخته نوبت ونه رسيدلو ۱:۰۰ بجه كيدونكې وه د غالب نوبت را ورسيدلو پر څوكي كښيناستلو بريه يې نيمه جوړه شوې وه نيمه نه چې پر تلويزيون تازه خبر راغی:

- كابل په اضطراري حالت كې ويل كيږي چې ارگ او د كابل ځينې حوزې د طالبانو په كنترول كې دي

خو شيبې وروسته د هوايي ډزو غبرونه واوريدل شول، ډير خلك په منډه له سقاوي ووتل كس وويل:

- وروره پورته شه! د مرميو باران دی دوکان بندوم ځان خو راباندې تاوان ندی

غالب له څوكي پاڅيدو له ورور سره يې ژر موټر ته پورته شو او كور ته ولاړل...

كور ته دننه شول كور تش و ځينې راغلي ميلمانه هم تللي و په خونه كې كښيناست كوچنی ورور يې راغی ويې ويل:

- واخله نوي کالي او واسکت دې

غالب کالي ترې واخيستل پر ځمکه يې وويشتل ويې ويل:

- بخت مې کوټه دی

ورځ په انديبنه کې تيره شوه د گلابو موبایل بند ؤ حالت داسې نه ؤ

چې څوک دباندې ووځي په دې ډول درې ورځې تيرې شوې

ماخستن ؤ غالب ویده کیدو چې پر واتسپ د گلابو ویدیو کال

راغی حیران شو خو ژر يې ځواب ورکړ د گلابو پر تن د ناوې

جامې وې غالب وويل:

- ته خو بنه يې، او تراوسه سينگار تون کې بنده يې؟

- زه بنه يم

- خو دا شاته دومره گڼه گونډه ولې ده؟

- هغه... مور ټول قطر کې يو دا وگوره دا کمپ دی

- څنگه؟

- زه هم نه پوهيږم دا مې ټول د پلار کارونه دي

غالب موبایل بند کړ د خونې نه د باندې ووت ورور ته يې ورغی

ويې ويل:

- لالا! هغوی خو قطر کې دي

- څوک؟

- هغه... هوسی او کورنی یې

ورځې او شپې تیریدې گلابو امریکا ته ورسیده خو غالب د کور د باندې هم قدم نه و اینه د اگست ۲۶ مه نېټه وه ټول په خونه کې ناست وو ورور یې راغی ویې ویل:

- ځانونه تیار کړئ، بس ځینې اړین شیان مو ځان سره را واخلي ځو

غالب وویل:

- ولې چیرې ځو؟

- پوښتنې ډیرې مکوه وخت یې ندی

د څه ویلو چانس یې ورنکړ او وو چې ځانونه تیار کړي، گړی وروسته روان شول د کابل هوایي ډگر عمومي دروازې سره ولاړل وو، گڼه گوڼه زیاته وه ددې تلونکو خلکو مینځ کې ۹۰٪ خلک بې اسنادو او مدارکو روان وو ځکه دننه کیدل ستونزمن وو د مازدیگر وخت په زور او تیلو هوایي ډگر ته دننه شول تلونکي کسان یې ټول په قطار کینولي وو تر ماښامه ناست و غالب وویل:

- لالا! خو ولې ځو...

لا د غالب خبره نه وه خلاصه چې د درز شو د هوایي ډگر د قصبې
خوا دروازې نه تور لوگي پورته شول چې شوې د لویو او وړو
وسلو ډزې تر غوړ کیدې نور څه مالوم نه شول ځکه دوی دننه
وو...

یو ساعت وروسته یوه لویه الوتکه راغله ټول په قطار ور روان وو،
له مسافرینو ډکه شوه د الوتکې دروازه بنده شوه...

له کابل نه تر قطر، له قطر نه د امریکا د ویرجینیا کمپ پورې تگ
درې اونې وخت و نیول، گلابو او غالب د امریکا ویرجینیا کمپ
کې یوځای شول د ورور غوښتنه یې وه چې د همدې افغان کډوالو
په شتون کې به د دوی نکاح وتړي او هغسې وشول که څه هم
خاوره پردی وه خو خلک خپل وو د غالب او گلابو واده د بیلابیلو
اقوامو په شتون کې د کډوالو په کمپ کې وشو، خو دا واده له
وطني ودونو ډېر رنگین ؤ ځکه د هر قوم او هر رنگ افغان کورنیو
شتون درلود په رنگینو مراسمو گلابو د غالب میرمنه شوه، کوچنی
ستیج جوړ ؤ له نکاح وروسته غالب ستیج ته پورته شو ویې ویل:

- له تاسو ټولو مننه، که څه هم په خپل وطن کې مې واده ونشو
کړای خو ما هسې ویل چې بخت مې کوټه دی، نه! بخت مې بیدار
دی ځکه خو بې تاسو سره منځ کړم...

مور په مینه واده وکړ، د مینې په دې دور کې له ډیرو ستونزو سره
منځ شوي یو خو ژوند په ستونزو ژوند دی که ستونزې نه وي ژوند
بې مانا دی، ما هم تل ستونزو ته غبره ورکړه خو مینه مې پرېښوده،
زما ملگری شوکت به ویل چې "مینه کې د پای ټکی نشته صرف
کامې دي"

غالب له شیبې چوپتیا وروسته وویل:
- خو خواشینی یم چې تر ټولو ښه ملگری مې شوکت په دې
مراسمو کې نه و.

د خلکو د گڼه گونې له مینځ غبر شو:
- غالبه! زه دلته یم

پای!

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**